

[Landbrugsministeren.]

unge landmænds første etablering i erhvervet.

Efter loven kan der ydes såkaldte kursudligningslån til førstegangsetablerende landmænd, der normalt skal være under 40 år, tage landbrug som hovederhverv og opfylde visse uddannelseskra v. Disse lån udmåles svarende til kurstabet på et tænkt 30-årigt lån af almindelig realkredit, der forrentes med 5 pct. p.a., og hvis hovedstol udgør 30 pct. af bedriftens handelsværdi, dog højst af 600.000 kr.

Sammen med lånet kan der ydes et tilskud på 2,5 pct. af bedriftens handelsværdi, ligeledes højst af 600.000 kr. Tilskuddet er et bidrag til dækning af de efterhånden betydelige udgifter i forbindelse med overdragelse af fast ejendom.

Efter lovforslaget udvides låne- og tilskudsordningen til også at omfatte gartneri (inkl. planteskolevirksomhed) og frugtavl, således at disse erhverv ligestilles med landbruget.

Når 1967-loven ikke medtager disse erhverv under støtteordningen, skyldes det, at gartneri og frugtavl dengang — før Danmarks tilslutning til EF — var i en bedre erhvervsøkonomisk situation end landbruget i kraft af hjemmemarkedets beskyttelse gennem told og kvantitative importrestriktioner.

Efter EF-tilslutningen har gartneri og frugtavl mistet den hidtidige beskyttede stilling på hjemmemarkedet. Konkurrencen er skærpet, og afsætningsvilkårene er forringede for flere vigtige produkter. Efter EF-tilslutningen er gartneriets og frugtavlens økonomiske vilkår således blevet forringede, mens landbrugets er blevet forbedrede. Hertil kommer, at de store stigninger i oliepriserne har haft en meget ugunstig virkning på væksthusholdningens økonomi.

Forudsætningen for ikke at tage gartneri og frugtavl med under loven kan herefter siges at være bortfaldet.

Tendensen inden for gartneri og frugtavl — ligesom inden for landbruget — mod større bedrifter, stigningen i ejendomspriserne og de deraf følgende øgede finansieringskrav bevirker, at behovet for at lette de unges førstegangsetablering i gartneri og

frugtavl gennem kursudligningslån og etableringstilskud er mindst lige så stort som i landbruget.

EF-tilslutningen og oliekrisen har endvidere medført et betydeligt behov for produktionsomstilling inden for gartneriet.

Denne omstilling og den almindelige produktivitetsudvikling vil utvivlsomt blive fremmet ved en lettelse af generationsskiftets økonomiske problemer.

Merudgiften ved den foreslåede lov kan på årsbasis anslås til ca. 13,5 mill. kr. i lån og ca. 2,25 mill. kr. i tilskud.

Til sammenligning kan anføres, at der på finansloven for 1975-76 og i finanslovforslaget for 1976-77 er opført 70 mill. kr. i lån og 13 mill. kr. i tilskud til førstegangsetablerende i landbruget.

Lovforslaget er notificeret over for EF-kommissionen efter Rom-traktatens regler herom.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale forslaget til tingets velvillige behandling.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om mål og vægt.

I 1907 indførtes det metriske system i Danmark, efter at Danmark i 1875 havde tiltrådt meterkonventionen som grundlag for mål og vægt. Det internationale samarbejde, som Danmark blev deltager i ved meterkonventionens vedtagelse, er fortsat i Det internationale Bureau for Mål og Vægt i Paris. Meterkonventionen omfattede oprindeligt kun enheder for længde, masse og tid, men efterhånden som fysikkens område er blevet udvidet, har det været nødvendigt at udvide systemet med yderligere enheder. I 1960 vedtog generalkonferencen, som er den øverste myndighed inden for meterkonventionen, Det internationale Enhedssystem, kaldet SI (Système Internationale d'Unités). Dette system har efterhånden vundet udbredelse her i landet såvel videnskabeligt som praktisk, og regeringen har derfor fundet det naturligt gennem fremsættelse af nærværende lovforslag at lovfæste den stedfundne udvikling. Endvidere er der i EF, allerede inden Danmark blev medlem, ved-

[Handelsministeren.]

taget et direktiv om indførelse af SI, og Danmark har derfor en forpligtelse til at gennemføre systemet.

Lovforslaget fastslår, at Det internationale Enhedssystem er grundlaget for mål og vægt. Det er kun grundenhederne i systemet, der direkte er nævnt i lovforslaget, idet det er fundet hensigtsmæssigt, at de afledede og supplerende enheder fastsættes i en bekendtgørelse, der lettere kan ændres, når nye supplerende enheder vedtages eller de bestående enheder justeres som følge af den videnskabelige udvikling.

Efter lovforslaget er det — ligesom det er tilfældet i den nugældende lov — kun påbudt at bruge justeret redskab i almindelig handel, hvor betaling sker på grundlag af en vejning eller længdemåling. De to enheder kilogram og meter har den altovervejende betydning i den daglige handel, og for at sikre at forbrugerne får den mængde af en vare, som de har betalt for, må det i disse situationer kræves, at der anvendes justerede vægte og metermål. De øvrige enheder har derimod hovedsagelig videnskabelig og teknisk betydning og påvirker ikke den daglige omsætning.

Det foreslås i forslaget, at der nedsættes et metrologiudvalg, der kan yde bistand ved administration af loven. Da loven er teknisk kompliceret, er det foreslået, at udvalget skal repræsentere både den videnskabelige metrologi og den praktiske anvendelse af loven. Det er tanken, at udvalget skal påbegynde sit arbejde, så snart loven er vedtaget, så udvalget kan bistå med udarbejdelsen af bekendtgørelsen, som skal være parat, når loven træder i kraft den 1. juli 1977. Udvalget skal endvidere overtage de funktioner, som det nuværende rigsprototyp udvalg har, og dette udvalg kan derfor nedlægges.

Lovforslaget betegner således ikke nogen revolution inden for mål- og vægtområdet, men bringer de danske bestemmelser på højde med den tekniske udvikling og opfylder Danmarks internationale forpligtelser.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anmode om folketingets velvillige behandling af lovforslaget.

Den første sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til ministeren for kulturelle anliggender af Svend Haugaard, Bølgrav-Nielsen, Lone Dybkjær, Aase Olesen og Ingomar Petersen.

„Hvilke initiativer agter ministeren at tage på baggrund af betænkning nr. 709, 1974, om idrætten og friluftslivet?“

(Forespørgsel nr. VIII. Anmeldt 13/1 76. Fremme af forespørgsel vedtaget 14/1 76).

Formanden:

Jeg skal fastsætte en taletid for ordførerne på indtil 15 minutter.

Ordføreren for forespørgerne (Svend Haugaard) (RV):

Der er flere grunde til, at det radikale venstre har ønsket, at folketinget skulle have en debat om idræts- og friluftslivet. Nu er det snart 2 år siden, at vi fik en fortrinlig betænkning om samme emne, og den har siden ligget ret upåagtet hen, og ved at rejse en debat om denne betænkning, som er tilsendt folketinget, tvinger vi da i hvert fald én eller flere inden for hvert parti til at læse betænkningen. Vi tvinger også nok ministeren til det, og det er af ikke mindre betydning, og vi tvinger også til en stillingtagen dertil.

Vi har været lidt i tvivl om, hvilken minister forespørgslen skulle rettes til, måske kan vi under debatten her i dag blive klar over, hvordan det skal ligge i fremtiden.

Vi synes også, det er rimeligt, at man giver folketinget lejlighed til at sige forfatterne til denne betænkning, at vi anerkender indsatsen, at det er en godt formuleret betænkning med grundige overvejelser, med afvejet stillingtagen og med mange nyttige oplysninger, som bør læses af alle med interesse for emnet.

Vi mener også, der er grund til virkelig at rette folketingets interesse imod en folkesag, der ikke som så mange andre af de problemer, vi diskuterer her, giver os en række vanskeligheder. Tværtimod udføres der en meget nyttig indsats til deltagernes og hele samfundets fordel. Ikke mindst synes vi, at der er grund til at anerkende den indsats, der ofte er gjort uden økonomisk godtgørelse, af ledere og instruktører inden for idrættens og friluftslivets område. Deres indsats har en afgørende positiv indflydelse på hele vores samfundsliv, og der kan godt